

alt" at fastsætte, at under visse Forhold f. Eks. en selvstændig invalid Arbejder kan erholde 3,600 Kr. udbetalt kontant; der er god Anledning til at gøre det, hvis han derved kunde begrunde en ny og naturligvis fra hans tidligere forfølgelig Virksomhed. De ville altsaa se, at ogsaa med Hensyn til Erstatningerne og Formen for dem, er der en meget væsentlig Forstel imellem Regeringens og det foreliggende Forslag; det vil jo blive de Herrer's Sag, deres Op-gave at dømme om, hvorvidt Lovens sociale Formaal fremmes bedst gennem den Form, her er foreslaaet, eller gennem de i det tidligere Regeringsforslag foreslaaede Former. Hvad Forholdet til Regeringens Forslag i Henseende til Sikkerhed og Soliditet angaar, saa kan jeg komme hurtig ud over det. Efter dette Lovforslag afgøres alle Stader straks fuldt ud, her lægges ikke noget som helst over paa Eftertiden, her ophobes ikke Millioner af Gæld for kommende Slægtled til Nutidens forulykkedes Forsørgelse. Betsbet, som udgør den fulde Værdsættelse af det Tab af Arbejdsevne, den paagældende har lidt, er det, som Forsikringskassen udbetaler. Ogsaa i den Henseende er der altsaa, forekommer det mig, en betydelig Forstel til Gunst for dette Forslag.

Nu har jeg omtalt de Forslag, som jeg har stillet om en særlig Lov; jeg knyttede dertil Ønsket om en Udvidelse af vor nu-gældende Ansvarlighedslov for de ikke ind-befattede Arbejdedes Skyld, altsaa en Ud-videlse af Fuldmagtsgivernes Ansvar for befuldmægtigedes og undergivne Personers Handlinger og Undladelser. Man har til-vejebragt en saadan Lovgivning i England i 3 Maanedet og i Tyskland i 4, men Jurister have sagt mig, at herhjemme kunde det godt vare mangfoldige Aar, inden man kunde saa en Revision tilvejebragt. I Frankrig er jo Ansvarret, som jeg allerede har antydet for befuldmægtigedes og undergivnes Handlinger ganske overordentlig udstrakt; allerede af den Grund føler man i Frankrig paa ingen Maade den Trang til en Lov som denne i samme Forhold, som man føler den her. Jeg nævner dette, fordi denne manglende Lovgivning for en meget væsentlig Del kan forklare, hvorfor afsøde Berg ikke har villet have, at de andre Arbejdere, de, som ikke kunne komme ind under de Ulykker, der burde henlægges under Arbejdsgiverens An-svar, blive medtagne paa anden Maade si denne Lov. Havde vi haft en tilfredsstillende Lovgivning paa det andet Omraade, anser jeg det ikke for usandsynligt, at han vilde have undladt det eller valgt en anden Form. Men saaledes som Forholdet er, vil Forstellen

mellem de optagne og ikke optagne Arbejdere være saa umaadelig stor, at man allerede af den Grund maatte føle sig stærkt opfordret til at gøre noget for dem, som ikke komme under Arbejdsgivernes Ansvar.

Jeg skal derefter gaa over til de Til-føjelser, som den afsøde Folketingsmand Berg har gjort til mit Forslag. Jeg skal da begynde med Bygningsarbejdet og de øvrige Forhold, som omhandles i § 2 under Nr. 1 Litra e. De Herrer ville se, at der er en stor Forstel paa Princippet paa dette Sted mellem de forudnævnte Tilfælde af Arbejdsgivernes Erstatningspligt og dette, idet der der er anført Ulykker, og her tales om bestemte Virksomheder. Nu er jo Meningen den, at man med Rette anser Bygningsarbejdet etc. for at være far-ligt, og at man er paa det rene med, at Arbejdsgiverne selv anse det for at være Virksomheder af den Bestaafenhed i mang-foldige Tilfælde, at de føle sig forpligtede til at forsikre deres Arbejdere. Derfor vil det være rigtig, om Ulykker ved de under Litra e. nævnte Bedrifter kunde blive ind-befattede under Arbejdsgivernes Ansvar. Dette har Berg saa gjort. Jeg har derom skrevet: „Jeg kan tænke mig, at nogle vilde foreslaa Rækken udvidet; jeg er paa For-haand enig i, at der i Bygningsfaget er Farer, der ikke med Urette kunne betegnes som moderne paa Grund af den nyere Tids Bygningers større Højde og tungere Byg-ningsmateriale. Næst efter at bemærke, at enhver Tilføjelse, der ikke bringer Vilkaar-lighed og Forvirring til Stede, maa beteg-nes som en Forbedring, vil jeg sige, at lige-som mine øvrige Forslag til Sagens Ord-ning forklare ubetvorte af, hvorledes man vil bestemme de i Lovens indbefattede tilfælde-komme, saaledes ville Tilføjelser til de af mig anførte Ulykkesaarsager til enhver Tid kunne finde Sted i Henhold til de efterhaanden indvundne Erfaringer, uden at af den Grund — hvis man vil følge mig — Lovens hele øvrige Indhold vil behøve at undergaa nogen som helst Forandring.“ Det er altsaa i Henhold til denne Bemærk-ning, at afsøde Berg ønskede optaget For-sikring mod Fare ved Bygningsarbejdet og de dermed sammenstilte Foretagender i det foreliggende Lovforslag. Men der har i sin Tid været en Misforstaaelse til Stede paa dette Punkt her i Tinget, en Misforstaaelse, som Affattelsen af dette Punkt muligvis er Skyld i. Man har sagt: Skal jeg da, naar jeg sender Bud efter en Tækkemand, der skal lægge mit Tag om i Løbet af et Par Dage, og betaler ham hans Arbejds løn, være an-svarlig, naar han kommer til Skade? Dette